

givet i Kjærlighed, og da jeg saa hendes Smil, angrede jeg det ikke. To Dage før sin Død spurgte hun efter mig, var det maa-ske for at faa en sidste Hilsen derudefra? Hun var dog for svag til at spørge, hun nævnede mit Navn, det kostede hende stor Anstrængelse, — jeg tror, det var for at glæde mig, som en Tak for, at jeg aldrig, trods Meningsforskel, havde misfor-staaet hende.

Mary Steen.

* * *

Til ovenstaaende Skildring af Fru Luplaus Personlighed skal her blot føjes nogle faa Træk.

Nicoline Monrad blev født 1823 og blev, 24 Aar gl., gift med Cand. Luplau, som kort efter blev Præst i Sønderjylland. Det bevægede Liv her, under de alvorlige Forhold har sikkert været i høj Grad udviklende for den unge Kvinde. Her lærte hun, hvad det vil sige at have en Overbevisning og lide for den. Under Krigen 1864 blev hendes Mand forjaget; to Aar senere blev han Præst i Varde, hvor hun saa boede i to og tyve Aar. I en saadan lille By er der endnu meget at gøre for den kvindelige Arbejdskraft, og Fru Luplau, som havde meget af den, fik ogsaa rigelig Brug for den — brugte den mere, end mange syntes om, thi hun var aldrig et Nul, men altid en Faktor, som man ikke kunde lade være at tage med i Beregningen. Hun har her mange Gange følt, hvor forkert det var, at alt Arbejde i det store Samfunds Tjeneste blev gjort af Mænd, følt, at det aldrig kunde komme i den rette Gænge, før ogsaa Kvinderne kom til at tage Haand med i Arbejdet. Og naar hun havde indset nogetsaaant, var hun ikke den, der skulde tie med det. Hendes skarpe og berettigede Kritik over mange Forhold skaffede hende jævnlig Uvenner — vel netop fordi den *var* saa berettiget — især blandt Mændene, hvoraf mange sikkert mere end en Gang har været enig med St. Paulus i, at Kvinderne burde tie, og det ikke blot i Forsamlingerne.

Men det skal siges, at Fru Luplau var en af de Kvinder, der har bidraget mest til at Kampen for Kvindesagen, da Dansk Kvindesamfund begyndte at føre den frem ude omkring i Landet, her fandt Jordbunden saa mærkværdig beredt: fra de forskellige Egne af Danmark strømmede det jo ind med Ønsker om at faa Foredrag om Kvindesagen. Det kunde nu mangen